

TEZAUUR LITURGIC
30 NOIEMBRIE
+NIKODIMOS VALLINDRA,
MITROPOLITUL PATREI

PARACLISUL
SOBORULUI
SF.AHAIEI

PATRAS, 2000

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἐν Πόλει καὶ Μητροπόλει τῶν Πατρῶν,
ἐορτάζεται ἡ μνήμη τῶν συνεργῶν τοῦ Ἁγίου
Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Σωσιπάτρου,
Παύλου τοῦ Πατρέως, νεομάρτυρος Ζαχαρίου
τοῦ ἐξ Ἄρτης, Ἀναστασίας καὶ Χριστοδούλου τῶν
Παιδομαρτύρων, τῶν ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ Ὁσίων
Λεοντίου τοῦ Γέροντος καὶ Ἰωακείμ τῶν
Νοτενῶν, ὡς καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Ἀρτεμίου, κομιστοῦ φερομένου τῶν σεπτῶν
Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

**Ποίημα Μητροπολίτου πρῶην Πατρῶν
Νικοδήμου Βαλληνδρᾶ
Ἔκδοσις Ἁγίου Ἀνδρέου, Πατρῶν, 2000**

Ὁ Ἱερεὺς: *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ Ἀναγνώστης: *ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ' (142)*

Καὶ εὐθύς: *Θεὸς Κύριος*

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τοῦ Πρωτοκλήτου συνόδους ἀνυμνήσωμεν, ἐν
Ἀχαΐᾳ καὶ ἐν Πάτραις ἀθλήσαντας, Παῦλον, καὶ
Σωσίπατρον, καὶ τὸν Ἡρωδίωνα, σὺν αὐτοῖς Ἀρτέμιον,
Ζαχαρίαν τὸν νέον, ἅμα καὶ Χριστόδουλον σὺν τῇ

Ἀναστασία, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ ἀπὸ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

ΨΑΛΜΟΣ Ν' (50)

Καὶ τῶν Ἁγίων, Ὁ ΚΑΝΩΝ Ἀκροστιχίς: *Τοῖς ἁγίοις Πατρῶν ὁ Ψαλμός. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ*

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Τριάδος ἁγίας τοὺς λατρευτάς, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ἀστέρας τοὺς φωταυγεῖς, τοὺς τῆς Ἀχαΐας θεηγόρους, προσαγορευόμεν ὕμνοις καὶ παρακλήσεσι.

Ὁ πάντιμος σύλλογος, τῶν σεπτῶν κηρύκων ὑτοῦ Λόγου καὶ τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ ἤρδευσε τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων Πατρῶν τὴν χώραν καὶ ἠρωτρίασεν.

Ἰκέτιδας χεῖρας εἰς οὐρανόν, ὑποῦμεν ἐν πίστει προσδεόμενοι τῷ Θεῷ, ὅπως τοῦ Ἀνδρέου ταῖς πρεσβείας, τοῦ Πρωτοκλήτου, ρυσθῶμεν ἐκ θλίψεων.

Θεοτοκίου.

Σωσίπατρε, Παῦλε, οἱ ἐκλεκτοί, μετὰ τοῦ Ἀνδρέου καὶ τῶν ἕξωθεν συνεργῶν, ἄκραντε Παρθένε Θεοτόκε, ὁμοῦ πρεσβείαν Χριστῷ προσάξατε.

Ῥδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀρετῶν τὴν πλειάδα, ἐν ἑαυτοῖς ἅγιοι, χάριτι Χριστοῦ κεκτημένοι, κατηξιώθητε, τῆς βασιλείας Αὐτοῦ, λαμπροὶ πολῖται γενέσθαι· Πρωτοκλήτου θρέμματα, νοσοῦντων μνήσθητε.

Γενναιόφρονες ὄντως, καὶ τῷ Ἀνδρέα ὁμόψυχοι, οἱ ἐν Ἀχάϊα γενόμενοι χριστοκήρυκες, σεπτὲ Σωσίπατρε, ἡγιασμένε Στρατόκλεις, τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως λύμην ἀπόσασθε.

Ἰερὰν ξυνωρίδα, Ἀναστασίαν, Χριστόδουλον ἄμφω παιδιόθεν τραφέντας, Χριστοῦ τοῖς ῥήμασι, προσαγορευόμεν παιδομαρτύρων τῇ κλήσει, καὶ αὐτῶν αἰτούμεθα τὴν βοήθειαν.

Θεοτοκίου.

Οὐρανῷ ἐνοικοῦντες τῶν γηγενῶν μνήσθητε, οἱ τῷ Πρωτοκλήτου συνόντες ἅγιοι μάρτυρες, Χριστῷ προσάξατε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκεσίαν, τὴν Θεοτόκον σχόντες συναντιλήπτορα.

Κάθισμα. Ἦχος β'

Πρεσβείαις ταῖς σαῖς ἐν πίστει ἀνατίθεμεν ἐλπίδας ἡμῶν, Ἀνδρέα, οἱ χριστώνυμοι, ἐκτενῶς βοῶντές σοι·

τῶν δεινῶν κινδύνων ἐκλύτρωσαι, καὶ γὰρ εὐήκοός σοι ἔσται ὁ Χριστός, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Ῥδὴ Δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε

Ἰερεῖα ὑπάρχοντες τοῦ Χριστοῦ Ἀρτέμιος Ζαχαρίας τε, μαρτυρίῳ ἐτελεύτησαν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύουσιν.

Στρατοκλῆς ὁ θεσπέσιος, πρῶτος ἱεράρχης Πατρῶν ἐγένετο, τοῦ Ἀνδρέου ταῖς χερσὶ λαβὼν τὸ τοῦ ἐπισκόπου ἀξίωμα.

Προεσιῶτα σὲ ἔχρισε Πατρῶν Ἐκκλησίας, θείῳ βουλήματι, ὁ Πρωτόκλητος, πανεύφημε, σὺ δὲ ᾧ Στρατόκλεις ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίου.

Ἀχαΐας ἀπόστολον Παῦλον τὸν Πατρέα ἀνευφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ἡμῶν γινώσκοντες, καὶ τῆς Θεοτόκου μύστην ἔνθεον.

Ῥδὴ Ε'. Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου.

Τέλη ἐν Χριστῷ καὶ τοῦ αἵματος τὴν ἔκχυσιν, ἔγνωσαν Ἀνδρέου οἱ συνεργοί, ᾧν ταῖς πρεσβείαις δεινῶν λυτρωθείημεν.

Ῥῶσιν τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἐξαιτούμεθα, τῷ σῷ ναῷ προστρέχοντες οἱ πιστοί, καὶ παρακλήσεις ἡμῶν ἀναπέμποντες.

ᾧ τῆς ὑπὲρ νοῦν, παρρησίας σου Πρωτόκλητε, μεθ' ἧς σοῦ ἐπακούων ὁ Λυτρωτής, δώη τῶν αἰτημάτων ἡμῶν τὴν πλήρωσιν.

Θεοτοκίου.

Νεῦσον πρὸς ἡμᾶς, καὶ δεήσεις δέξαι Δέσποινα, Πατρῶν Ἁγίους ἔχουσα παρά σοι, συνυπηχοῦντας τοὺς πόθους τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐνθεος τῶν Ἁγίων ὄμιλος, τῶν ἐν Πάτραις εὐλαβῶς τιμωμένων σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ Σωσίπατρος Παῦλος, Ἰωακείμ, Ζαχαρίας Ἀρτέμιος· πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ πανασιδίμοι.

Ψαλμοῖς, ᾠδαῖς, καὶ ἐν ὕμνοις, Ἅγιοι, παρακλήσεις πρὸς ὑμᾶς ἐκβοῶμεν καὶ συνεργοὺς Πρωτοκλήτου εἰδότες ἐκδυσωποῦμεν, ἡμῶν μνημονεύετε, ὅπως ῥυσθῶμεν ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων καὶ πάσης κολάσεως.

Ἀσπάσασθαι, τὴν εἰκόνα ἤκομεν, ᾧ Ἀπόστολε Κυρίου Ἀνδρέα, καὶ Πολιοῦχον Πατρῶν σὲ εἰδότες, ὑπὸ τὴν σκέπην σου πάντες προστρέχομεν καὶ ὡσπερ πάτρωνι ἡμῶν, ἐπὶ σοι τὰς ἐλπίδας ἐθέμεθα.

Θεοτοκίου.

Λαὸς Πατρῶν, Ἀχαΐας πλήρωμα, τῶν Ἑλλήνων ὁ ἔσμος σὲ γινώσκει, νυμφαγωγόν, τῷ Χριστῷ ἀγαγόντα, Ἀνδρέα μάκαρ, ἡμῶν τοὺς προπάτορας. Τῆς Θεοτόκου δὲ εὐχαῖς καὶ ἡμεῖς τῷ Χριστῷ προσαχθείημεν.

Κουτάκιου. Ἦχος β'

Προστάτην θερμὸν σὲ ἔχοντες, Ἀπόστολε Ἀνδρέα ἡμεῖς, οἱ ἔκγονοί σου, Ἅγιε, ἐκτενῶς δεόμεθα

συνεργῶν σου τιμῶντες τὴν φάλαγγα, Πατρῶν τοὺς κήρυκας καὶ μάρτυρας Χριστοῦ, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Προκείμενον: *Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.*

Στίχ.: *Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγελεῖ τὸ στερέωμα.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦσαν τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσήλθαν Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν. Ἔρχεται Φίλιππος καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμήν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ὁ φίλων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπωλέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθήτω, καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ.

Δόξα Πατρί: *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.*

Στίχ.: *Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.*

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἀνδρέαν Ἀπόστολον καὶ συνεργοὺς αὐτοῦ πάντας, Παῦλον καὶ Σωσίπατρον, Ζαχαρίαν μάρτυρα γενναιότατον, Στρατοκλέα ἔνθεον, τῶν Πατρῶν ποιμένα, παιδομάρτυρα Τιμόθεον, ἀνδραγαθήσαντα σὺν Ἀναστασία νεάνιδι· Ἀρτέμιον, Λεόντιον, καὶ Ἰωακείμ τὸν πανόσιον, τοὺς ἐν Ἀχαΐα τοῖς ἰχνεσιν Ἀνδρέου σταθερῶς, καλὸν ἀγῶνα τελέσαντας ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, πλειὰς ἡγιασμένων, κηρύκων τῶν ἐν Πάτραις, ὧν τῇ μνήμῃ νῦν ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁμοφώνως ὑμνοῦντες, Ἀχαΐας ὄμιλον ἀγιώνυμον, πληθούση δ' ἐκκλησία, αὐτῶν ἐν πανηγύρει ἐκ ψυχῆς ἀναμέλομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στρατιὰν ἐπιλέκτων, τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρων ἀνευφημήσωμεν, τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας, τὰς ἐν

Πελοποννήσου, εὐηγγελίζοντο ἄδοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Νοερῶς θεωροῦμεν, τοὺς ἡμᾶς τῷ Χριστῷ ὀδηγήσαντας, Πρωτόκλητον Ἀνδρέαν, μετὰ τῆς συνοδείας, καὶ δοξάζοντες ψάλλομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Ἐρατεῦσαι, τὸν Στρατοκλέα προσάγει, ὁ Ἀνδρέας τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, μεθ' ὧν ὑπερυψοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κλήσεως θείας, ἀξιωθέντες ἐν πίστει, οἱ Ἀνδρέου συνεργοὶ γεγονότες, Χριστὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ στερεώσας, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Δέσποινα δέξαι, τὰς παρακλήσεις σῶν δούλων, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν λατρευόντων, Ὅν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκου.

Ἡ πάναγνος Παρθένος, καὶ Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος, σὲ μεγαλύνομεν πάντες οἱ δούλοι σου, καὶ ἐξαιτοῦμεν ἁγίας Χριστῷ πρεσβείας σου.

Μαρία Θεοτόκε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, οἱ διὰ σοῦ
σεσωμένοι Σὲ μεγαλύνομεν, τῇ μεσιτεία σου σχόντες
τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ ἔνσαρκος καὶ θεῖος, Θεοῦ ὑψίστου Λόγος ἐκ σοῦ,
Παρθένε, τεχθεὶς ἐνηθρώπησεν, τῷ Πρωτοκλήτῳ
Ἀνδρέᾳ γνωσθεὶς Σωτὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, τὸν ἄκραντόν Σου τόκον,
Αὐτῷ μεσίτριαν Σὲ ἐκδεχόμενοι, μετὰ Πατρῶν Ἁγίων,
συνευχομένων σοι.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν
λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς
κατάρης, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου ὕμνοις
τιμῆσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα,
ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς Σὲ καταφεύγω, τὴν
Κεχαριτωμένην ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι
βοήθησον.

Πρῶτον εὐρηκότα σὲ τὸν Χριστὸν, καὶ πρῶτον κληθέντα τῇ χορείᾳ τῶν μαθητῶν, Ἀνδρέα τρισμάκαρ, φωστῆρα Ἀχαΐας, Πατρῶν δὲ πολιοῦχον σεπτὸν γινώσκομεν.

Μιμητῆς γενόμενος τοῦ Χριστοῦ, σταυρῷ προσηλώθης τῇ ἀνδρείᾳ δοκιμασθεὶς· ὅθεν καὶ προστάτην τῶν ἐν δοκιμασίαις καλοῦμέν σε, Ἀνδρέα, ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Χαίροις τῶν Ἁγίων θεῖος χορός· Χαίροις τῶν Πατρῶν ἀγιώνυμος θησαυρός, Χαίρετε Ἀνδρέου θερμοὶ συμπαραστάται, σαγήνην τὴν τοῦ Λόγου πιστῶν πληρώσαντες.

Παῦλον καὶ Σωσίπατρον οἱ πιστοί, σὺν τῷ Ζαχαρίᾳ, Ἀρτεμίου καὶ Στρατοκλεῖ, καὶ Ἀναστασίᾳ ἅμα τῷ Χριστοδούλῳ, Πατρῶν τοὺς χριστοκήρυκας εὐφημήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς· οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀναγνώστης· Τὸ Τρισάγιον Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Απολυτίκια. Τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου. Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κορυφαίου ἀντάδελφος, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων, Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένη δωρήσασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν ἐν Πάτραις ἐορταζόμενων Ἀγίων. Ἦχος γ'.
Θείας πίστεως

Ὁ Πρωτόκλητος, Χριστοῦ Ἀνδρέας, ἀγιόλευκτον
χορείαν ἄγει, ἐπιχώριον Πατρῶν ἐγκαλώπισμα· Δυὰς
Πατρῶν δέ, Σωσίπατρος, Παῦλός τε, Ἰωακείμ
Νοτενῶν, καὶ Ἀρτέμιος, Ζαχαρίας τε καὶ νέος Παῦλος,
οἱ νεομάρτυρες, Ἀναστασία ὁμοῦ καὶ Χριστόδουλος,
πρεσβεύουσι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις. Μετ' αὐτὴν δέ, εἰς ἦχου β'
(Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου).

Ὅτε ὁ Πρωτόκλητος ἐλθὼν, ἵνα τὸν Χριστὸν
καταγγείλῃ, τοῖς ἐν τοῖς Πάτραις κλητοῖς, θύραν τότε
ἤνοιξε Θεὸς τοῖς ἔθνεσιν. Συνεργοὶ δ' αὐτῷ ἦλθοσαν
Σωσίπατρος, Παῦλος, Στρατοκλῆς ὁ ἔνθεος, ἐκ
γηγενῶν ἐκλεκτοί. Ὅθεν μακαρίζοντες τούτους, καὶ
τοὺς Νεομάρτυρας πάντας, σὺν τῷ Ἀρτεμίου
λιταζόμεθα.

